Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
HENRIKA SAUGMANDSGAARDA ØEJA,
predstavljeni 21. julija 2016[1]

Zadeva C-128/15

Kraljevina Španija
proti

Svetu Evropske unije

„Ničnostna tožba — Ribištvo — Uredba Sveta (EU) št. 1367/2014 o določitvi ribolovnih možnosti za določene staleže globokomorskih rib — Okroglonosi repak in čebulastooki repak — Nevarnost napačnega poročanja — Skupne ribolovne možnosti za obe vrsti — Delitveni ključ — Nacionalne kvote — Veljavnost — Uredba (EU) št. 1380/2013 o skupni ribiški politiki — Člen 2(2) — Previdnostni pristop — Člen 16(1), prvi stavek — Načelo relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti — Kršitev“

I – **Uvod**

1. Kraljevina Španija s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Uredbe (EU) št. 1367/2014 (v nadaljevanju: izpodbijana uredba)[2], ker naj bi Svet Evropske unije pri določitvi in dodelitvi skupnih celotnih dovoljenih ulovov (v nadaljevanju: TAC) za okroglonosega repaka (*coryphaenoides rupestris*) in čebulastookega repaka (*macrourus berglax*) kršil načela relativne stabilnosti, sorazmernosti in enakega obravnavanja ter s tem prekoračil meje svoje diskrecijske pravice.

2. Iz razlogov, ki jih bom predstavil v nadaljevanju, menim, da je treba prvi tožbeni razlog za razglasitev ničnosti, ki se nanaša na kršitev načela relativne stabilnosti, sprejeti, zato bom obseg teh sklepnih predlogov omejil na preučitev tega prvega tožbenega razloga.

II – **Pravni okvir**

3. Pravni okvir vključuje Uredbo (EU) št. 1380/2013 o skupni ribiški politiki (SRP)[3], kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 1385/2013[4] (v nadaljevanju: Uredba SRP), na eni strani in izpodbijano uredbo na drugi strani.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — Uredba Sveta z dne 15. decembra 2014 o določitvi ribolovnih možnosti za plovila Unije za določene staleže globokomorskih rib za leti 2015 in 2016 (UL 2014, L 366, str. 1).

3 — Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL 2013, L 354, str. 22).

4 — Uredba Sveta z dne 17. decembra 2013 o spremembi uredb Sveta (ES) št. 850/98 in (ES) št. 1224/2009 ter uredb (ES) št. 1069/2009, (EU) št. 1379/2013 in (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, zaradi spremembe položaja Mayotta v razmerju do Evropske unije (UL 2013, L 354, str. 86).

A – *Uredba SRP*

4. V uvodnih izjavah od 35 do 37 Uredbe SRP je navedeno:

„(35) Glede na negotovo gospodarsko stanje ribiškega sektorja in odvisnost nekaterih obalnih skupnosti od ribolova je treba zagotoviti relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti z dodelitvijo ribolovnih možnosti državam članicam na podlagi napovedljivega deleža staležev za vsako državo članico.

(36) Ta relativna stabilnost ribolovnih dejavnosti bi morala ob upoštevanju začasnega biološkega stanja staležev ščititi in v celoti upoštevati posebne potrebe regij, katerih lokalno prebivalstvo je še posebno odvisno od ribolova in z njim povezanih dejavnosti, kot je odločil Svet v svoji resoluciji z dne 3. novembra 1976, in zlasti v Prilogi VII k resoluciji.

(37) Zato bi bilo treba koncept relativne stabilnosti razumeti v tem smislu.“

5. Člen 2 Uredbe SRP, ki opredeljuje cilje SRP, določa:

„1. SRP zagotavlja, da so ribolovne dejavnosti in dejavnosti ribogojstva okoljsko dolgoročno trajnostne in upravljane na način, ki je skladen s cilji doseganja gospodarskih in socialnih koristi ter koristi zaposlovanja ter prispevanja k zanesljivi preskrbi s hrano.

2. SRP uporablja previdnostni pristop k upravljanju ribištva; njen cilj je zagotoviti, da se izkoriščanje živih morskih bioloških virov izvaja na način, ki dovoljuje obnavljanje in ohranjanje populacij lovljenih vrst nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos.

[…]“

6. Člen 4(1), točka 8, Uredbe SRP opredeli previdnostni pristop k upravljanju ribištva kot „pristop, v skladu s katerim pomanjkanje ustreznih znanstvenih informacij ne sme upravičiti odložitve ali nesprejetja ukrepov upravljanja za ohranitev ciljnih vrst, z njimi povezanih ali od njih odvisnih vrst in neciljnih vrst ter njihovega okolja“.

7. Člen 6 iz dela III Uredbe SRP, naslovljenega „Ukrepi za ohranjanje in trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov“, določa:

„1. Za namene doseganja ciljev SRP v zvezi z ohranjanjem in [trajnostnim] izkoriščanjem morskih bioloških virov, določenih v členu 2, Unija sprejme ohranitvene ukrepe, kot so določeni v členu 7.

2. Pri uporabi te uredbe se [Evropska] [k]omisija posvetuje z zadevnimi svetovalnimi in znanstvenimi organi. Ohranitveni ukrepi se sprejmejo ob upoštevanju razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenj, kar vključuje, če je ustrezno, poročila, ki jih pripravijo [Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF)] ter drugi svetovalni organi, mnenja svetovalnih svetov in skupna priporočila držav članic v skladu s členom 18.

[…]“

8. Člen 7 Uredbe SRP, naslovljen „Vrste ohranitvenih ukrepov“, določa:

„1. Ukrepi za ohranjanje in trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov lahko med drugim vključujejo:

[…]

(e) ukrepe za določanje in dodeljevanje ribolovnih možnosti;

[…]“

9. Člen 16 Uredbe SRP, naslovljen „Ribolovne možnosti“, določa:

„1. Ribolovne možnosti, dodeljene državam članicam, zagotavljajo relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti za vsako državo članico za vsak stalež rib ali ribištvo. Pri dodeljevanju novih ribolovnih možnosti se upoštevajo interesi vsake države članice.

[…]

4. Ribolovne možnosti se dodelijo [določijo] v skladu s cilji iz člena 2(2) in so skladne z merljivimi cilji, časovnimi okviri in omejitvami, določenimi v skladu s členom 9(2) ter točkama (b) in (c) člena 10(1).

[…]“

B – *Izpodbijana uredba*

10. V uvodnih izjavah od 1 do 4 in 7 izpodbijane uredbe je navedeno:

„(1) Člen 43(3) [PDEU] določa, da Svet na predlog Komisije sprejme ukrepe o določitvi in dodelitvi ribolovnih možnosti.

(2) Uredba [SRP] zahteva, da se ohranitveni ukrepi sprejmejo ob upoštevanju razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenj, kar vključuje, če je ustrezno, poročila, ki jih pripravi Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo.

(3) Svet je zadolžen za sprejetje ukrepov o določitvi in dodelitvi ribolovnih možnosti, po potrebi pa tudi nekaterih pogojev, ki so funkcionalno povezani s tem. Ribolovne možnosti bi bilo treba med države članice razdeliti tako, da se vsaki državi članici zagotovi sorazmerna stabilnost ribolovnih dejavnosti za vsak stalež ali ribolov, in ob upoštevanju ciljev skupne ribiške politike iz Uredbe [SRP].

(4) [TAC] bi bilo treba določiti na podlagi razpoložljivega znanstvenega mnenja ter ob upoštevanju bioloških in družbenogospodarskih vidikov, pri čemer je treba zagotoviti pošteno obravnavo med ribiškimi sektorji, ter ob upoštevanju mnenj, izraženih med posvetovanjem z deležniki, zlasti zadevnih regionalnih svetovalnih svetov.

[…]

(7) Glede štirih staležev okroglonosega repaka znanstveni podatki in zadnje razprave v Komisiji za ribištvo severovzhodnega Atlantika [NEAFC] kažejo, da so ulovi te vrste morda napačno sporočeni kot ulovi čebulastookega repaka. Zato je primerno določiti TAC, ki zajema obe vrsti, in omogočiti poročanje o ulovu vsake vrste posebej.“

11. Izpodbijana uredba v skladu s svojim členom 1 „določa letne ribolovne možnosti, ki so na voljo za ribiška plovila Unije za staleže rib nekaterih globokomorskih vrst za leti 2015 in 2016 v vodah Unije in nekaterih vodah zunaj Unije, za katere se zahtevajo omejitve ulova“.

12. V členu 2(1) izpodbijane uredbe so za namene te uredbe opredeljeni zlasti ti pojmi:

„(c) […] [TAC] pomeni količino, ki se lahko iz posameznega ribjega staleža ulovi in iztovori vsako leto;

(d) ‚kvota' pomeni delež TAC, ki je dodeljen Uniji ali državi članici;"

13. Člen 3 izpodbijane uredbe določa:

„TAC za globokomorske vrste, ki jih ulovijo ribiška plovila Unije v vodah Unije ali v nekaterih vodah zunaj Unije, dodelitev takih TAC državam članicam ter po potrebi pogoji, ki so s tem funkcionalno povezani, so določeni v Prilogi k tej Uredbi."

14. Člen 5 izpodbijane uredbe določa:

„Ribe iz staležev, za katere so določeni TAC, se obdržijo na krovu ali iztovarjajo le, če ulov ulovijo ribiška plovila, ki plovejo pod zastavo države članice in imajo kvoto ter ta kvota ni izčrpana."

15. Del 2 Priloge k izpodbijani uredbi je naslovljen „Letne ribolovne možnosti, ki se uporabljajo za ribiška plovila Unije v območjih s TAC po vrstah in po območjih (v tonah žive teže)".

16. Za vrsti okroglonosi repak in čebulastooki repak v vodah Unije in mednarodnih vodah območij Vb, VI in VII (v nadaljevanju: prvo zadevno območje upravljanja) sta v delu 2 Priloge k izpodbijani uredbi določena TAC 4010 ton za leto 2015 in 4078 ton za leto 2016. Od teh TAC sta Kraljevini Španiji dodeljeni kvoti 65 ton za leto 2015 in 66 ton za leto 2016.

17. Poleg tega je pojasnjeno, da iztovor okroglonosega repaka ne presega 95 % kvot posameznih držav članic.

18. Za vrsti okroglonosi repak in čebulastooki repak v vodah Unije in mednarodnih vodah območij VIII, IX, X, XII in XIV (v nadaljevanju: drugo zadevno območje upravljanja) sta v delu 2 Priloge k izpodbijani uredbi določena TAC 3644 ton za leto 2015 in 3279 ton za leto 2016. Od teh TAC sta Kraljevini Španiji dodeljeni kvoti 2617 ton za leto 2015 in 2354 ton za leto 2016.

19. Poleg tega je pojasnjeno, da iztovor okroglonosega repaka ne presega 80 % kvot posameznih držav članic.

III – **Dejansko stanje**

20. Iz stališč Sveta in Komisije je razvidno, da sta okroglonosi repak in čebulastooki repak globokomorski vrsti, ki ju lahko s prostim očesom ločujemo le po obliki glave. Ko ribam teh vrst odstranijo glavo in jih zamrznejo, naj bi jih bilo skoraj nemogoče ločiti.

21. Komisija pojasnjuje, da okroglonosi repak spada med ciljne vrste v obeh zadevnih območjih upravljanja in da je njegov ribolov v teh območjih od leta 2003 urejen s TAC, določenim na ravni Unije [5]. Ta institucija dodaja, da je čebulastooki repak v teh območjih manj pogost in da pred sprejetjem izpodbijane uredbe za njegov ribolov ni veljal TAC na ravni Unije.

22. Po navedbah Sveta in Komisije je delovna skupina Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (v nadaljevanju: ICES) za biologijo in oceno globokomorskih ribolovnih virov, ki se je sestajala od 4. do 11. aprila 2014, v svojem poročilu iz leta 2014 (v nadaljevanju: poročilo delovne skupine ICES iz leta 2014) zapisala, da je bila obveščena o znatnih ulovih čebulastookega repaka v preteklih letih na

5 — Glej Uredbo Sveta (ES) št. 2340/2002 z dne 16. decembra 2002 o določitvi možnosti ribolova staležev rib odprtega morja za leti 2003 in 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 4, zvezek 5, str. 439).

območju Hatton Bank, zlasti španskih plovil z vlečno mrežo. Po navedbah teh institucij je poročilo opozorilo tudi na znatne razlike med podatki opazovalcev in uradnimi španskimi podatki o iztovoru okroglonosega repaka, kar je povzročilo zaskrbljenost glede možnosti napačnega poročanja v zvezi z različnima vrstama repaka.

23. O vsebini poročila delovne skupine ICES iz leta 2014 je septembra 2014 razpravljal Stalni odbor za upravljanje in znanstvena vprašanja pri NEAFC. Ta stalni odbor je zlasti poudaril, da je raven sporočenega ribolova čebulastookega repaka v primerjavi z okroglonosim repakom „presenetljiva“, ker so bili ulovi čebulastookega repaka tradicionalno manjši. ICES je bil pozvan, naj, kolikor je to mogoče, poda pojasnila o teh ribolovih. Zlasti je bil zaprošen, naj preuči, ali bi v poročanju o ulovih lahko obstajale napake oziroma ali obstaja nov ali hitro rastoč ribolov čebulastookega repaka.

24. Hkrati je ICES septembra 2014 o tem vprašala tudi Unija, ki jo je zastopala Komisija, Generalni direktorat za pomorske zadeve in ribištvo, Enota C2.

25. Komisija je 3. oktobra 2014 predstavila Svetu predlog uredbe Sveta o določitvi ribolovnih možnosti za plovila Unije za določene staleže globokomorskih rib za leti 2015 in 2016. Komisija je zlasti predlagala, da bi bil v vsakem zadevnem območju upravljanja določen skupni TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka. Raven skupnega TAC je temeljila na znanstvenem mnenju ICES za okroglonosega repaka, za čebulastookega repaka pa takšnega mnenja ni bilo. Tudi nacionalne kvote, na katere so razdeljeni skupni TAC, so bile določene v skladu z načelom relativne stabilnosti le za okroglonosega repaka.

26. ICES je 7. novembra 2014 v odgovor na poizvedbe NEAFC in Unije predstavil znanstveno mnenje (v nadaljevanju: mnenje ICES z dne 7. novembra 2014). Iz tega mnenja je razvidno, da obstaja negotovost glede sestave sporočenega ulova okroglonosega repaka in čebulastookega repaka po staležih. V zvezi s porazdelitvijo in številčnostjo obeh vrst repaka je ICES opozoril, da sta ti običajno navzoči v različnih hidroloških okoljih, saj čebulastooki repak v splošnem živi v borealnih vodah, ki so hladnejše.

27. Mnenje ICES z dne 7. novembra 2014 poudarja, da so bili znatni ulovi čebulastookega repaka sporočeni v drugem zadevnem območju upravljanja in v delu prvega zadevnega območja upravljanja. V povprečju je komercialni ulov okroglonosega repaka, ki so ga opazovali v območjih VI in XII, za tri velikostne razrede višji od ulova čebulastookega repaka. Vendar je ICES poudaril, da obstajajo znatne, za več kot en velikostni razred obsežne razlike med sporočenimi relativnimi razmerji okroglonosega repaka in čebulastookega repaka v uradnih iztovorih na eni strani ter opazovanim ulovom in znanstvenimi študijami na območjih, kjer se lovi čebulastooki repak, na drugi strani.

28. Kljub temu je v mnenju ICES z dne 7. novembra 2014 navedeno, da imajo informacije na podlagi razpoložljive študije in zbranih podatkov majhno dokazno vrednost z omejenim prostorskim in časovnim obsegom. Zato je ICES sklenil, da je treba zbrati več podatkov o ulovu in ribolovnem naporu za čebulastookega repaka, če želita NEAFC in Unija ta ribolov zakonsko urediti.

29. V ponedeljek 10. novembra 2014 je Svet razpravljal o predlogu uredbe, ki ga je 3. oktobra 2014 predložila Komisija. Na podlagi razprav Sveta je predsedstvo v soglasju s Komisijo predlagalo kompromisno besedilo. Ta kompromis je v bistvu povečal raven TAC, ki so bili prvotno določeni za okroglonosega repaka, tako da je upošteval njihovo razširitev na čebulastookega repaka.

30. Iz stališč Sveta je razvidno, da je bil v praksi ta dodatek izračunan na podlagi povprečnega razmerja med iztovorom čebulastookega repaka in iztovorom okroglonosega repaka. Ker je bil v znanstvenem mnenju ICES za okroglonosega repaka predlagan TAC 3794 ton in ker je ocenjeno letno povprečje iztovora čebulastookega repaka v tem območju znašalo 5,7 % ocenjenega letnega povprečja iztovora

okroglonosega repaka, je bila torej za prvo zadevno območje upravljanja količina 3794 ton povečana za 216 ton (ali za 5,7 % od 3794 ton), kar je končno količino zvišalo na 4040 ton. Enak postopek je bil uporabljen za drugo zadevno območje upravljanja, v katerem je ocenjeno letno povprečje iztovora čebulastookega repaka znašalo 25,6 % ocenjenega letnega povprečja iztovora okroglonosega repaka.

31. Tako določena TAC sta bila razdeljena med zadevne države članice po delitvenem ključu, ki ustreza relativni stabilnosti za okroglonosega repaka. Zato sta kvoti Kraljevine Španije znašali 1,62 % in 71,8 % skupnih TAC, določenih za prvo oziroma drugo zadevno območje upravljanja.

32. Na podlagi rahlo prilagojenega kompromisa predsedstva je bil 15. decembra 2014 dosežen političen sporazum. Naklonjenost temu političnemu sporazumu so izrazile vse delegacije z izjemo španske in portugalske delegacije, ki sta predložili uradno izjavo za zapisnik Sveta. V tej izjavi je Kraljevina Španija zlasti trdila, da dodelitev skupnih TAC, določenih za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, ne upošteva načela relativne stabilnosti, utemeljenega na preteklih ulovih posameznih držav članic.

33. Izpodbijana uredba je bila v skladu z besedilom, ki je nastalo ob tem političnem sporazumu, sprejeta in je bila v Uradnem listu objavljena 20. decembra 2014. Veljati je začela dan po objavi.

IV – **Predlogi strank**

34. Kraljevina Španija Sodišču predlaga, naj:

— razglasi ničnost izpodbijane uredbe in

— naloži plačilo stroškov Svetu.

35. Svet Sodišču predlaga, naj:

— tožbo v celoti zavrne in

— naloži plačilo stroškov Kraljevini Španiji.

36. Komisiji je bila s sklepom predsednika Sodišča z dne 1. julija 2015 dovoljena intervencija v podporo predlogom Sveta.

V – **Tožba**

37. Uvodoma je treba pojasniti obseg tožbe, ki jo je vložila Kraljevina Španija.

38. Čeprav tožba, ki jo je vložila Kraljevina Španija, formalno predlaga razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v celoti, se tožbeni razlogi za razglasitev ničnosti, ki jih navaja, nanašajo zgolj na določbe Priloge k tej uredbi o določitvi in dodelitvi skupnih TAC za vrsti okroglonosi repak in čebulastooki repak [6] (v nadaljevanju: izpodbijane določbe), kot je to pravilno ugotovil Svet. Na obravnavi je Kraljevina Španija potrdila, da se obseg njene tožbe omejuje na te določbe.

39. Kraljevina Španija navaja tri tožbene razloge za razglasitev ničnosti, ki se nanašajo na kršitev načela relativne stabilnosti, kršitev načela sorazmernosti oziroma kršitev načela prepovedi diskriminacije.

6 — Glej točke od 15 do 19 teh sklepnih predlogov.

40. V okviru prvega tožbenega razloga za razglasitev ničnosti se Kraljevina Španija sklicuje na obstoj dveh napak, ki naj bi jih zagrešil Svet ob določitvi ribolovnih možnosti za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka.

41. V skladu s prvim delom prvega tožbenega razloga naj bi odločitev Sveta, da določi skupne TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, temeljila na vsebinsko netočnih dokazih.

42. V skladu z drugim delom prvega tožbenega razloga naj delitveni ključ, ki ga je Svet uporabil pri skupnih TAC, določenih za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, ne bi upošteval načela relativne stabilnosti. Iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, Sodišču predlagam, naj sprejme drugi del prvega tožbenega razloga in zato razglasi ničnost izpodbijanih določb.

43. Preden se lotim preučitve obeh delov, želim pojasniti naravo razmerij med Uredbo SRP in izpodbijano uredbo. Uredba SRP določa splošni sistem, s katerim je urejena SRP, vključno s cilji in obveznostmi, ki jih mora na tem področju upoštevati zakonodajalec Unije. Izpodbijana uredba pa je poseben ukrep, ki ga je ta zakonodajalec sprejel za doseganje ciljev iz Uredbe SRP in ki določa ribolovne možnosti za določene staleže globokomorskih rib za leti 2015 in 2016.[7]

44. Zato med tema instrumentoma obstaja hierarhija, kar pomeni, da mora biti izpodbijana uredba skladna s cilji in obveznostmi iz uredbe SRP; to potrjuje uvodna izjava 3 izpodbijane uredbe. Iz tega sledi, da je bil Svet ob sprejetju izpodbijane uredbe dolžen upoštevati načelo relativne stabilnosti iz člena 16(1), prvi stavek, Uredbe SRP, česar ni prerekala nobena od strank.

A – *Prvi del prvega tožbenega razloga: odločitev Sveta, da določi skupne TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, temelji na vsebinsko netočnih dokazih*

45. Kraljevina Španija trdi, da znanstveno mnenje NEAFC v nasprotju s tem, kar je navedeno v uvodni izjavi 7 izpodbijane uredbe, ni jasno glede vprašanja, ali je nujno določiti skupni TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka.

46. Kraljevina Španija opozarja, da sta Unija in NEAFC pozvala ICES, naj poda mnenje o možnosti, da sta, prvič, ti vrsti repaka v zadevnih območjih upravljanja skupaj prisotni, in drugič, da so bili ulovi okroglonosega repaka morda napačno sporočeni kot ulovi čebulastookega repaka.

47. Vendar je po navedbah Kraljevine Španije v mnenju ICES z dne 7. novembra 2014 poudarjeno, da se na podlagi razpoložljivih podatkov ni mogoče izreči v zvezi z obstojem ribolova čebulastookega repaka.

48. Kraljevina Španija iz tega sklepa, da je Svet z določitvijo skupnih TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka prekoračil svojo diskrecijsko pravico, saj je v mnenju ICES z dne 7. novembra 2014 navedeno, da razpoložljivi podatki ne dokazujejo, da sta ti vrsti prisotni v zadevnih območjih upravljanja in da ju je torej mogoče uloviti skupaj.

49. Menim, da je treba to trditev zavrniti kot neutemeljeno iz naslednjih razlogov.

7 — Naj zaradi izčrpnosti pojasnim, da izpodbijana uredba spada na področje uporabe SRP, kakor ga opredeljuje člen 1 Uredbe SRP.

50. Na prvem mestu naj spomnim na ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero mora Svet, ko določa TAC in deli ribolovne možnosti med države članice, oceniti zapleten gospodarski položaj. V takšnih okoliščinah se diskrecijska pravica, ki jo ima Svet, ne nanaša izključno na naravo in obseg določb, ki jih mora sprejeti, temveč v določeni meri tudi na ugotavljanje temeljnih podatkov. Sodišče se mora pri nadzoru izvajanja takega pooblastila omejiti na preizkus, ali je podana očitna kršitev ali zloraba pooblastil oziroma ali je zadevni organ očitno prekoračil meje pooblastila za odločanje po prostem preudarku [8].

51. Na drugem mestu, člen 2(2) Uredbe SRP določa, da „[s]kupna ribiška politika uporablja previdnostni pristop k upravljanju ribištva“. Po opredelitvi, ki je podana v členu 4(1), točka 8, te uredbe, ta pristop pomeni, da pomanjkanje ustreznih znanstvenih informacij ne sme upravičiti odložitve ali nesprejetja ukrepov upravljanja za ohranitev ciljnih vrst, z njimi povezanih ali od njih odvisnih vrst in neciljnih vrst ter njihovega okolja. Poleg tega je v členu 16(4) navedene uredbe pojasnjeno, da se ribolovne možnosti določijo v skladu s cilji iz člena 2(2) iste uredbe.

52. Iz teh določb sklepam, da ima Svet, kadar ukrepa na predlog Komisije [9], pooblastilo, da tudi ob pomanjkanju ustreznih znanstvenih informacij sprejme nujne ukrepe upravljanja za ohranitev neke vrste in zlasti ukrepe, ki omejujejo ribolovne možnosti.

53. Zato je Svet, v nasprotju s tem, kar trdi Kraljevina Španija, pooblaščen za sprejetje skupnega TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka tudi ob pomanjkanju „jasnih“ znanstvenih informacij o prisotnosti in ulovu teh dveh vrst v zadevnih območjih upravljanja.

54. Na tretjem mestu, takšno razlago potrjuje besedilo člena 6(2) Uredbe SRP, v skladu s katerim se ohranitveni ukrepi sprejmejo *ob upoštevanju* razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenj. Obveznost „upoštevanja“ takega mnenja po mojem mnenju ne pomeni obveznosti, da se zakonodajalec ukrepov vzdrži, kadar mnenje ni jasno.

55. V zvezi s tem je Sodišče v podobnih okoliščinah že presodilo, da ni nujno, da so ohranitveni ukrepi v celoti skladni z znanstvenimi mnenji in da neobstoj ali nejasnost takega mnenja ne sme ovirati Sveta pri sprejemanju ukrepov, za katere meni, da so potrebni za uresničevanje ciljev SRP. [10]

56. Na četrtem mestu poudarjam, da sta Komisija in Svet imela na voljo znanstvena mnenja, in sicer poročilo delovne skupine ICES iz leta 2014 ter mnenje ICES z dne 7. novembra 2014, v katerih je bilo opozorjeno na poročanja o znatnih ulovih čebulastookega repaka v zadevnih območjih upravljanja. [11]

57. Vendar v teh mnenjih ni bilo odgovorjeno na vprašanje, ali ta poročanja odsevajo pojav novega ribolova čebulastookega repaka ali prakso napačnega poročanja o ulovu okroglonosega repaka. Takšna praksa, da se ulov okroglonosega repaka sporoča kot ulov čebulastookega repaka, je pomenila nevarnost, da se izniči polni učinek TAC, določenih za okroglonosega repaka. Ta nevarnost je bila še večja, zato ker – kot sta poudarila Svet in Komisija, pri čemer jima Kraljevina Španija ni nasprotovala – s prostim očesom ni mogoče razlikovati okroglonosega repaka od čebulastookega repaka, ko je ribi odstranjena glava in je zamrznjena. [12]

8 — Sodbe z dne 19. februarja 1998, NIFPO in Northern Ireland Fishermen's Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, točki 41 in 42); z dne 5. oktobra 1999, Španija/Svet (C-179/95, EU:C:1999:476, točka 29); z dne 25. oktobra 2001, Italija/Svet (C-120/99, EU:C:2001:567, točka 44), in z dne 30. marca 2006, Španija/Svet (C-87/03 in C-100/03, EU:C:2006:207, točka 38).

9 — Glej v zvezi s tem člen 43(3) PDEU: „Svet na predlog Komisije sprejme ukrepe o določitvi cen, prelevmanov, pomoči in količinskih omejitev ter o določitvi in dodelitvi ribolovnih možnosti.“

10 — Glej po analogiji sodbo z dne 24. novembra 1993, Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906, točki 30 in 31).

11 — Glej točke od 22 do 28 teh sklepnih predlogov.

12 — Glej točko 20 teh sklepnih predlogov.

58. Kakor sta zatrdila Svet in Komisija, je izpodbijana uredba določila skupni TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka prav z namenom preprečevanja te nevarnosti. Ta namen je jasno razviden iz uvodne izjave 7 te uredbe.

59. V takšnih okoliščinah ter ob upoštevanju široke diskrecijske pravice, ki jo ima zakonodajalec Unije na področju SRP, in njegove obveznosti uporabe previdnostnega pristopa [13] menim, da Svet, v nasprotju s trditvijo Kraljevine Španije, ni prekoračil mej pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ko je sprejel skupne TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka.

60. Zato je treba prvi del prvega tožbenega razloga za razglasitev ničnosti po mojem mnenju zavrniti kot neutemeljen.

B – *Drugi del prvega tožbenega razloga: delitveni ključ, ki ga je Svet uporabil pri skupnih TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, naj ne bi upošteval načela relativne stabilnosti*

61. Kraljevina Španija v okviru drugega dela prvega tožbenega razloga trdi, da niti Komisija niti Svet nista upoštevala preteklih ulovov čebulastookega repaka, ko sta opredeljevala delitveni ključ, uporabljen za skupne TAC za to vrsto in okroglonosega repaka. S tem naj bi nacionalne kvote, določene z izpodbijanimi določbami, kršile načelo relativne stabilnosti, ki naj bi zahtevalo, da se upošteva razdelitev preteklih ulovov med flote posameznih držav članic za vsako zadevno vrsto.

62. Kraljevina Španija konkretno meni, da bi morale biti skupne ribolovne kvote, ki so ji bile dodeljene za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, višje, ker je španska flota v obdobju 2009–2013 opravila znaten del ulova čebulastookega repaka. Škoda, ki naj bi jo zaradi zatrjevane kršitve načela relativne stabilnosti imela španska flota, naj bi znašala 346.926 EUR.

63. Niti Svet niti Komisija nista izpodbijala dejstva, da pri določitvi spornih skupnih TAC niso bili upoštevani pretekli ulovi čebulastookega repaka. Ni namreč sporno, da so bili ti TAC razdeljeni med države članice po delitvenem ključu, ki je odseval relativno stabilnost le za okroglonosega repaka. [14]

64. Zato je treba še ugotoviti, ali je, kakor trdi Kraljevina Španija, načelo relativne stabilnosti obvezovalo zakonodajalca Unije, da za namene dodelitve teh skupnih TAC upošteva pretekle ulove čebulastookega repaka.

65. V zvezi s tem opozarjam, da Uredba SRP ne vsebuje opredelitve pojma relativne stabilnosti. Vendar bi morala v skladu z uvodno izjavo 36 te uredbe ta relativna stabilnost ribolovnih dejavnosti „ščititi in v celoti upoštevati posebne potrebe regij, katerih lokalno prebivalstvo je še posebno odvisno od ribolova in z njim povezanih dejavnosti“.

66. Poleg tega je bilo Sodišče večkrat pozvano, naj pojem relativne stabilnosti razloži. V zvezi s tem je Sodišče presodilo, da je namen nacionalnih kvot zagotoviti vsaki državi članici delež TAC, določenih v okviru SRP, ki je opredeljen zlasti glede na ulove, od katerih so pred vzpostavitvijo sistema kvot imeli koristi tradicionalne ribolovne dejavnosti, lokalno prebivalstvo, odvisno od ribolova, in z njim povezane industrije te države članice. [15]

13 — Glej točki 50 in 51 teh sklepnih predlogov.

14 — Glej točki 25 in 31 teh sklepnih predlogov.

15 — Sodbe z dne 14. decembra 1989, Agegate (C-3/87, EU:C:1989:650, točka 24); z dne 14. decembra 1989, Jaderow in drugi (C-216/87, EU:C:1989:651, točka 23), in z dne 19. februarja 1998, NIFPO in Northern Ireland Fishermen's Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, točka 47).

67. Po mojem mnenju iz navedenega izhaja, da načelo relativne stabilnosti obvezuje zakonodajalca Unije, da upošteva pretekle ulove držav članic, ko po določitvi TAC opredeljuje kvote za posamezne države članice. Poleg tega mora v primeru določitve skupnega TAC za več vrst zakonodajalec Unije upoštevati pretekle ulove *vsake* zadevne vrste. Ta obveznost izhaja hkrati iz besedila člena 16(1), prvi stavek, Uredbe SRP [16], sodne prakse Sodišča [17] in logike, na kateri temelji načelo relativne stabilnosti [18].

68. Svet ni upošteval preteklih ulovov čebulastookega repaka pri opredeljevanju kvot, ki pripadajo posameznim državam članicam po določitvi skupnih TAC za to vrsto in okroglonosega repaka, zato je kršil načelo relativne stabilnosti.

69. Poudarjam, da sta Svet in Komisija izrecno priznala, da so pretekli ulovi eden od dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri določanju ključa za razdelitev posameznega TAC med države članice. Kljub temu ti instituciji navajata več trditev, s katerimi utemeljujeta mnenje, da izpodbijane določbe ne posegajo v načelo relativne stabilnosti, ali vsaj, da je to morebitno poseganje upravičeno.

70. Na prvem mestu naj bi odločitev, da se skupni TAC za to vrsto in čebulastookega repaka dodeljuje ob upoštevanju cilja relativne stabilnosti le za okroglonosega repaka, upravičeval cilj ohranjanja okroglonosega repaka.

71. Ta trditev je po mojem mnenju neutemeljena iz naslednjih razlogov. Prvič, takšni razlagi nasprotujejo upoštevne določbe Uredbe SRP. V skladu s členom 16(4) te uredbe je treba cilj ohranjanja upoštevati ob *določanju* ribolovnih možnosti. [19] Nasprotno pa ta cilj ni upošteven ob *dodeljevanju* ribolovnih možnosti. Člen 16(1) navedene uredbe namreč določa, da mora biti načelo relativne stabilnosti upoštevano ob vsakem razdeljevanju ribolovnih možnosti med države članice, vendar na tej stopnji ne omenja cilja ohranjanja. [20]

72. Drugič, s praktičnega vidika je ohranjanje vrste, kakršna je okroglonosi repak, zagotovljeno ob določitvi TAC za to vrsto, in ne ob razdelitvi tega TAC med države članice. Z vidika ohranjanja vrste namreč ni pomembno, ali okroglonosega repaka lovi plovilo, ki pluje pod zastavo Španije, ali plovilo, ki pluje pod katero koli drugo zastavo.

73. Naj povzamem, ta cilja se upoštevata na različnih stopnjah, na stopnji določanja in na stopnji dodeljevanja ribolovnih možnosti, zato na stopnji dodeljevanja cilj ohranjanja ne more upravičiti poseganja v načelo relativne stabilnosti.

74. Naj poleg tega pojasnim, da je Svet preprečil nevarnost prelova okroglonosega repaka, ki bi lahko izhajala iz povečanja ravni spornega TAC [21], z omejitvijo iztovora okroglonosega repaka na 95 % oziroma 80 % kvot, dodeljenih posameznim državam članicam [22].

16 — „Ribolovne možnosti, dodeljene državam članicam, zagotavljajo relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti za vsako državo članico *za vsak stalež rib ali ribištvo*“ (moj poudarek).

17 — Sodba z dne 18. aprila 2002, Španija/Svet (C-61/96, C-132/97, C-45/98 in C-27/99, C-81/00, C-22/01, EU:C:2002:230, točka 39): „Za namene uporabe načela relativne stabilnosti je treba ribolovne možnosti za vsak stalež rib, opredeljen kot ribe določene vrste na določenem geografskem območju, ocenjevati ločeno. Iz člena 8(4)(ii) Uredbe št. 3760/92 namreč izhaja, da mora biti relativna stabilnost ribolovnih dejavnosti zagotovljena za vsako državo članico in ‚za vsak zadevni stalež‘“.

18 — Ker je razdelitev preteklih ulovov med države članice drugačna za vsako vrsto, upoštevanje preteklih ulovov zgolj ene od dveh vrst, ki ju zajema skupni TAC, ne bi moglo zagotoviti relativne stabilnosti ribolovnih dejavnosti v zvezi z drugo vrsto.

19 — Ta cilj ohranjanja mora biti vodilo tudi pri sprejemanju ohranitvenih ukrepov iz člena 7 Uredbe SRP na podlagi člena 6(1) te uredbe.

20 — Glej po analogiji sodbo z dne 24. novembra 1993, Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906, točka 50). Sodišče je v njej presodilo, da ukrepa, ki omejuje uporabo zabodnih visečih mrež, ni mogoče šteti kot nezdružljivega z načelom relativne stabilnosti, saj to načelo zadeva zgolj razdeljevanje razpoložljivega ulova za Unijo za vsak zadevni ribji stalež med različne države članice.

21 — Glej točki 29 in 30 teh sklepnih predlogov.

22 — Glej točki 17 in 19 teh sklepnih predlogov.

75. Na drugem mestu, Svet trdi, da ob razširitvi spornih TAC na čebulastookega repaka ni bil dolžan spremeniti delitvenega ključa, določenega za okroglonosega repaka, ker naj ta razširitev ne bi privedla do določitve novih ribolovnih možnosti v smislu člena16(1), drugi stavek, Uredbe SRP, temveč do ohranitve obstoječih ribolovnih možnosti.

76. V zvezi s tem naj spomnim, da člen 16(1), drugi stavek, Uredbe SRP določa, da se pri dodeljevanju novih ribolovnih možnosti upoštevajo interesi vsake države članice.[23] Tako se obveznost, da se upoštevajo interesi vsake države članice, nanaša izključno na *nove* ribolovne možnosti.

77. Nasprotno pa besedilo člena 16(1), prvi stavek, Uredbe SRP ne vzpostavlja nobenega razlikovanja glede na to, ali so ribolovne možnosti nove ali obstoječe. Zato se obveznost upoštevanja načela relativne stabilnosti nanaša tako na *nove* ribolovne možnosti kot na *obstoječe* ribolovne možnosti.[24]

78. Iz navedenega izhaja, da je bil Svet v vsakem primeru dolžan upoštevati načelo relativne stabilnosti, ko je določal sporne TAC okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, in to neodvisno od opredelitve teh TAC kot nove ali obstoječe ribolovne možnosti[25].

79. V zvezi s tem se Svet sklicuje še na sodno prakso Sodišča, po kateri je treba, prvič, zahtevo po relativni stabilnosti razumeti tako, da pomeni ohranjanje fiksnega odstotka za vsako državo članico, in po kateri se, drugič, prvotno določeni delitveni ključ še naprej uporablja, *dokler se ne sprejme uredba o spremembi.*[26]

80. V okviru obravnavane zadeve bi bilo po mojem mnenju težko zanikati, da je bila sprejeta „uredba o spremembi“ v smislu zgoraj navedene sodne prakse, saj je Svet sprejel uredbo, ki je spremenila TAC za okroglonosega repaka in jih razširila na čebulastookega repaka. Zato se Svet na to sodno prakso sklicuje neutemeljeno, ko trdi, da se mora še naprej uporabljati prvotno določeni delitveni ključ za okroglonosega repaka, pri čemer je sporne TAC spremenil, tako da jih je razširil na čebulastookega repaka.

81. V tem smislu se okoliščine obravnavane zadeve bistveno razlikujejo od okoliščin zadev, v katerih je Sodišče ob upoštevanju relativne stabilnosti potrdilo prakso Sveta, da ne spreminja prvotno določenega delitvenega ključa. Nobena od teh zadev namreč ni zadevala takšne spremembe obstoječega TAC, s katero bi Svet tega razširil na drugo vrsto rib.[27]

82. Na tretjem mestu, Svet in Komisija trdita, da sta bila prisiljena uporabiti delitveni ključ, določen za okroglonosega repaka, ker ni bilo zanesljivih podatkov o ulovih čebulastookega repaka v zadevnih območjih upravljanja.

23 — O obveznosti, da se pri dodeljevanju novih ribolovnih možnosti upoštevajo interesi vsake države članice, glej sodbo z dne 8. novembra 2007, Španija/Svet (C-141/05, EU:C:2007:653, točka 87 in naslednje).

24 — Z drugimi besedami, obveznost, da se pri dodeljevanju *novih* ribolovnih možnosti upoštevajo interesi vsake države članice, je dodatna glede na obveznost, da se pri dodeljevanju vsake ribolovne možnosti zagotavlja relativna stabilnost ribolovnih dejavnosti, in je ne nadomesti. Razlaga, po kateri se načelo relativne stabilnosti ne uporablja pri dodeljevanju *novih* ribolovnih možnosti, temveč le pri dodeljevanju *obstoječih* ribolovnih možnosti, bi privedla do nelogičnega rezultata, po katerem bi bil lahko delitveni ključ, ki bi bil v nasprotju z načelom relativne stabilnosti, razveljavljen le, ko bi zadevne ribolovne možnosti prenehale biti nove in bi postale obstoječe.

25 — Podredno dodajam, da trditvi Sveta, po kateri so sporni TAC omejeni na ohranjanje obstoječih ribolovnih možnosti, po mojem mnenju nasprotuje dejstvo, da ti TAC prvič vključujejo vrsto čebulastooki repak, zato mislim, da pomenijo nove ribolovne možnosti. Vendar to pojasnilo nikakor ne vpliva na obveznost, ki jo ima Svet, da iz zgoraj navedenih razlogov upošteva načelo relativne stabilnosti iz člena 16(1), prvi stavek, Uredbe SRP.

26 — Glej zlasti sodbe z dne 16. junija 1987, Romkes (46/86, EU:C:1987:287, točka 17); z dne 13. oktobra 1992, Portugalska in Španija/Svet (C-63/90 in C-67/90, EU:C:1992:381, točka 26); z dne 30. marca 2006, Španija/Svet (C-87/03 in C-100/03, EU:C:2006:207, točka 27), in z dne 8. novembra 2007, Španija/Svet (C-141/05, EU:C:2007:653, točka 86).

27 — V okviru teh zadev je Sodišče zlasti izključilo obstoj obveznosti, da Svet spremeni delitveni ključ, kadar druge države članice ne izčrpajo svoje kvote (glej sodbi z dne 16. junija 1987, Romkes, 46/86, EU:C:1987:287, točka 14; z dne 13. oktobra 1992, Portugalska in Španija/Svet, C-63/90 in C-67/90, EU:C:1992:381, točka 38), kadar k Uniji pristopijo nove države članice (glej sodbi z dne 13. oktobra 1992, Portugalska in Španija/Svet, C-63/90 in C-67/90, EU:C:1992:381, točke od 31 do 35, in z dne 30. marca 2006, Španija/Svet, C-87/03 in C-100/03, EU:C:2006:207, točke od 28 do 32) ali kadar se ribolovne možnosti povečajo (glej sodbi z dne 13. oktobra 1992, Portugalska in Španija/Svet, C-63/90 in C-67/90, EU:C:1992:381, točke od 27 do 30, z dne 13. oktobra 1992, Španija/Svet, C-73/90, EU:C:1992:384, točke od 27 do 29).

83. Ta trditev me ne prepriča iz naslednjih razlogov.

84. Prvič, ni sporno, da sta Svet in Komisija imela podatke o ulovih čebulastookega repaka v zadevnih območjih upravljanja, ki so bili povzeti zlasti v poročilu delovne skupine ICES iz leta 2014 in v mnenju ICES z dne 7. novembra 2014[28], čemur je Svet na obravnavi izrecno pritrdil.

85. To dejstvo je še manj sporno, ker je Svet dodatek k TAC, prvotno določenim le za okroglonosega repaka, pri upoštevanju njihove razširitve na čebulastookega repaka izračunal na podlagi povprečnega razmerja med iztovori čebulastookega repaka in iztovori okroglonosega repaka[29].

86. Naj dodam, da bi Svet pri izvajanju svoje diskrecijske pravice, omenjene v točki 50 teh sklepnih predlogov, lahko v vsakem primeru interpretiral podatke v zvezi s preteklimi ulovi čebulastookega repaka, ki jih je imel. Tako bi zlasti lahko ocenil zanesljivost teh podatkov in po potrebi o tem vprašal Kraljevino Španijo. V okviru te presoje bi tudi lahko izključil podatke, o katerih bi upravičeno sumil, da izhajajo iz goljufivih ali napačnih poročanj.

87. Vsekakor menim, da ta diskrecijska pravica, ki je omejena z obveznostjo upoštevanja načela relativne stabilnosti, Svetu ni dovoljevala, da v celoti prezre podatke o preteklih ulovih čebulastookega repaka, ki jih je imel, ko je opredeljeval delitveni ključ za skupne TAC, določene za to vrsto in za okroglonosega repaka.

88. Glede na zgoraj navedeno menim, da je treba izpodbijane določbe razglasiti za nične, ker so skupni TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka dodeljeni s kršitvijo načela relativne stabilnosti.

89. Ker je treba drugi del prvega tožbenega razloga sprejeti, ni treba preučevati utemeljenosti drugih dveh razlogov, ki ju je v podporo svoji tožbi navedla Kraljevina Španija.

C – Ohranitev učinkov izpodbijanih določb

90. Čeprav Svet tega ni predlagal, menim, da je, če bi se Sodišče odločilo razglasiti izpodbijane določbe za nične, nujno, da se učinki teh določb ohranijo.[30]

91. V zvezi s tem naj spomnim, da lahko na podlagi člena 264, drugi odstavek, PDEU Sodišče, če meni, da je to potrebno, določi učinke akta, ki je razglašen za ničen, ki jih je treba šteti za dokončne.

92. V obravnavani zadevi bi razglasitev ničnosti izpodbijanih določb, ki določajo in dodeljujejo skupne TAC za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, lahko imela znatne negativne posledice na ohranjanje teh vrst, ker njun ribolov od razglasitve sodbe do začetka veljavnosti novih določb o določanju ribolovnih možnosti za navedeni vrsti ne bi bil več reguliran.

93. Zato menim, da se morajo učinki teh določb ohraniti, dokler ne bodo v razumnem roku, ki ne sme presegati šestih mesecev od datuma razglasitve te sodbe, začele veljati nove določbe o določitvi in dodelitvi ribolovnih možnosti za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, skladne z načelom relativne stabilnosti.

28 — Glej točke od 22 do 28 in od 56 do 58 teh sklepnih predlogov.

29 — Glej točki 29 in 30 teh sklepnih predlogov.

30 — Sodišče je to možnost, da po uradni dolžnosti ohrani učinke določb, ki so bile razglašene za nične, uporabilo v sodbah z dne 7. septembra 2006, Španija/Svet (C-310/04, EU:C:2006:521, točke od 138 do 141) in z dne 22. oktobra 2013, Komisija/Svet (C-137/12, EU:C:2013:675, točke od 78 do 81).

VI – **Predlog**

94. Ob upoštevanju vsega navedenega Sodišču predlagam, naj:

— ugodi tožbi in zato razglasi za nične določbe iz Priloge k Uredbi Sveta (EU) št. 1367/2014 z dne 15. decembra 2014 o določitvi ribolovnih možnosti za plovila Unije za določene staleže globokomorskih rib za leti 2015 in 2016, ki določa in dodeljuje letne ribolovne možnosti za vrsti okroglonosi repak (*coryphaenoides rupestris*) in čebulastooki repak (*macrourus berglax*) v, prvič, vodah Unije in mednarodnih vodah območij Vb, VI in VII, ter drugič, vodah Unije in mednarodnih vodah območij VIII, IX, X, XII in XIV;

— ohrani učinke teh določb, dokler ne bodo v razumnem roku, ki ne sme presegati šestih mesecev od datuma razglasitve sodbe, začele veljati nove določbe o določitvi in dodelitvi ribolovnih možnosti za okroglonosega repaka in čebulastookega repaka, skladne z načelom relativne stabilnosti, in

— naloži Svetu Evropske unije plačilo stroškov, pri čemer Evropska komisija nosi svoje stroške.